

MAANDAG IN DE 23STE WEEK B

Kol 1:24 -2:3
Lucas 6:6-11
(Marcus 3:1-6)

Bennekom KVG

Twee opmerkingen vooraf.

1. Misschien hebt u het verhaal over een genezen hand, dat vanavond in het evangelie werd verteld, nog nooit gehoord. Dat kan inderdaad kloppen! Want, hoewel het narratief in drie evangeliën voorkomt, in Matteüs, Marcus en Lucas, wordt het toch nooit in een zondagse viering gelezen.
2. De evangelisten gebruiken voorvallen en gebeurtenissen in het leven van Jezus vaak als illustratie van zijn leer en als uitwerking van wat Jezus ons te zeggen heeft. Hier bijvoorbeeld om ons uit te leggen hoe we in vrijheid om zouden moeten gaan met de door God gegeven rustdag. Met het zelfde gegeven van een hand die door Jezus genezen werd, ga ik vanavond samen met u een andere weg.

OVERWEGING

Het verhaal dat u zojuist gehoord hebt maakt deel uit van een langere reeks genezingen. In het evangelie geneest Jezus achtereenvolgens eerst een mens met lamme voeten (Marcus 2), een hoofdstuk later iemand met een verschrompelde hand (Marcus 3), vervolgens, na een lange pauze, een mens met dove oren, die ook nog moeilijk sprak (Marcus 7), en ten slotte iemand met blinde ogen (Marcus 8). Heel precies in deze volgorde: voeten, handen, oren en tong, ogen. Zo gaat het ook bij Matteüs, Marcus en Lucas.

Die volgorde is wellicht ontleen aan Psalm 115 (vers 5-8), maar dan in omgekeerde volgorde. In deze verzen worden de mensen uit de andere volkeren, de niet-Joden dus, getypeerd: Zij lijken op afgodsbeelden, zegt de tekst, want

5 (Ze hebben een mond, maar kunnen niet spreken)

Ze hebben ogen, maar kunnen niet zien,

6 ze hebben oren, maar kunnen niet horen...

7 Hun handen kunnen niet tasten,
hun voeten kunnen niet lopen,

(geen geluid komt uit hun keel).

Ma.w., in al die ledematen hebben we behoefte aan genezing, willen we ons aansluiten bij het Volk Gods.

Bij die vijf genezingen past één of meer werkwoorden, die we vaak ook met een spirituele betekenis gebruiken. Zo hoort bij voeten het werkwoord: *gaan, lopen, volgen*, een genezing dus om Jezus te kunnen volgen. Bij handen past: *doen, werken, dienen*, maar ook *strelen en liefhebben*: om in het geestelijk leven Gods wil te doen, de naasten lief te hebben. Bij oren denken we: *luisteren, horen*, het Woord Gods intens luisterend in je opnemen, de pijn en de behoeften van de naasten gaan verstaan. Bij ogen klinkt: *zien, waarnemen*, het Licht zien, God zien in alles. Het Licht, dat Jezus voor de wereld is. En bedenk wel: met je ogen, met je manier van kijken, kun je mensen maken en breken.

M.a.w. deze reeks van genezingen baant een *geestelijke weg*. Zij laten ons *een spiritueel pad* zien van steeds méér méns worden, van waarachtig mens zijn. Iedere gelovige mag diezelfde weg gaan van groeiende, innerlijke heelwording. Het is als het ware een weg die gebeiteld wordt in je lichaam: van voet tot kruin.

In dat levenslange proces heelt blijkbaar ook nog eens (samen met de oren) *de tong*, althans zo vertelt ons de Schrift. Van sprakeloos en stom komt een mens - dank zij die genezingskracht van Jezus – tot loven, prijzen en dankzeggen voor de grote en overweldigende weldaden Gods.

Het zal u duidelijk zijn dat deze beschouwing en leeswijze op een eenvoudige manier kan leiden tot meditatie en gebed. Rustig zittend, je lichaam langs lopend, kun je jezelf afvragen:

- mijn voeten? Waar kom ik vandaan, waar ga ik heen? Wie of wat volg ik? Waar ga ik achteraan?
- Mijn handen? Wat doe ik zoal? Wat bouw ik op? Waar zet ik mij voor in? Hoe raak ik mensen aan?

En – tussen haakjes en heel praktisch voor vanavond: hoe wil ik komend jaar mij inzetten? Er zijn iedere bijeenkomst handen-uit-de-mouwen nodig om de avonden goed te laten verlopen. Ook zijn er steeds lieve handen nodig om verbindingen te leggen met zieken, met mensen die een steuntje nodig hebben. Veel onzichtbaar organisatorisch werk moet – achter de schermen – worden gedaan. Noem maar op!

- Mijn oren? Weet ik echt te luisteren naar wat mensen te zeggen hebben? Hoor ik ook de niet uitgesproken nood, pijn en verlangen van mensen om mij heen? Hoe open ben ik naar Gods Woord?

Zo bezig, mag ook de vraag opkomen: waar heb *ik* een diepere genezing nodig. Waar ben ik lam, waar en wanneer blijkt mijn hand verschrompeld? Hoe slechthorend voel ik mij soms? Heer, leer mij U te volgen, help mij U en de mensen te dienen. Open mijn oren, dat ik mijn naaste hoor en versta, open mijn ogen dat ik zien mag...U zien mag... in alles wat er gebeurt in mijn leven...in de wereld...

- Ja, want ook onze ogen zijn - in geestelijk zin - slechtziend vóór ze zijn aangeraakt door de helen-de hand van de Heer.

Het zou mij niet verwonderen als deze meditatie je bewust heeft gemaakt dat u hier in de viering heel lichamelijk aanwezig bent. Maar ook hoe concreet en nabij een goede en aantrekkelijke vriendenkring kan zijn, of een warme kerkgemeenschap, waarover Paulus sprak in de eerste lezing.

Kortom, samenvattend met een oproep van Jezus:
het Koninkrijk Gods is dichtbij!
Het Koninkrijk en de weg er heen
Staan je op het lijf geschreven.